

॥ श्रीगणेश गीता ॥

.. shrIGanesha Gita ..

sanskritdocuments.org

August 2, 2016

.. shrIGanesha Gita ..

॥ श्रीगणेश गीता ॥

Document Information

Text title : Ganesha Gita
File name : ganeshagita.itx
Category : gItA
Location : doc_giitaa
Author : Vyasa (by tradition, author of Ganesha Purana)
Language : Sanskrit
Subject : philosophy/hinduism/religion
Transliterated by : Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com
Proofread by : Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com
Description-comments : portion of Ganesha Purana
Latest update : July 4, 2008
Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com
Site access : <http://sanskritdocuments.org>

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted for promotion of any website or individuals or for commercial purpose without permission.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

August 2, 2016

sanskritdocuments.org

॥ श्रीगणेश गीता ॥

कृमांक	अध्याय नाम	श्लोकसंख्या	४१४
१	सांख्यसाराथयोग		५८
२	कर्मयोग		४३
३	विज्ञानप्रतिपादन		५०
४	वैधसंन्यासयोग		३७
५	योगावृत्तिप्रशंसन		२७
६	बुद्धियोग		
२१			
७	उपासनायोग		२५
८	विश्वरूपदर्शन		२६
९	क्षेत्रज्ञातृज्ञेयविवेकयोग	४१	
१०	उपदेशयोग		२३
११	त्रिविधवस्तुविवेकनिर्गुण		५२

॥ ॐ नमः श्रीगणेशाय ॥

॥ अथ श्रीमद्गणेशगीता प्रारभ्यते ॥

१

॥ प्रथमोऽध्यायः ॥

॥ सांख्यसाराथ योगः ॥

क उवाच -

अवमेव पुरा पृष्ठः शौनकेन महात्मना ।

स सूतः कथयामास गीतां व्यासमुपाच्छ्रुताम् ॥१॥

सूत उवाच -

अष्टादशपुराणोक्तममृतं प्राशितं त्वया ।

ततोऽतिरसवत्पातुमिच्छाम्यमृतमुत्तमम् ॥२॥

येनामृतमयो भूत्वा पुमान्ब्रह्मामृतं यतः ।

योगामृतं महाभाग तन्मे कुरुष्या वद ॥३॥

व्यास उवाच -

अथ गीतां प्रवक्ष्यामि योगमार्गप्रकाशिनीम् ।

नियुक्ता पृच्छते सूत राज्ञे गजमुषेन या ॥४॥

वरेष्य उवाच -

विघ्नेश्वर महाबाहो सर्वविद्याविशारद ।

सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञ योगं मे वक्तुमर्हसि ॥ ५ ॥

श्रीगणानन उवाच -

सम्यग्व्यवसिता राजन्मतिस्तेऽनुग्रहान्मम ।

शृणु गीतां प्रवक्ष्यामि योगामृतमयीं नृप ॥ ६ ॥

न योगं योगमित्याहुर्योगो योगो न य श्रियः ।

न योगो विषयैर्योगो न य मात्रादितिस्तदा ॥ ७ ॥

योगो यः पितृमात्रादेर्न स योगो नराधिप ।

यो योगो बन्धुपुत्रादेर्यश्चाष्टभूतिभिः सह ॥ ८ ॥

न स योगस्त्रिया योगो जगदद्भुतरूपया ।

राज्ययोगश्च नो योगो न योगो गजवाजिभिः ॥ ९ ॥

योगो नेन्द्रपदस्यापि योगो योगार्थिनः प्रियः ।

योगो यः सत्यलोकस्य न स योगो मतो मम ॥ १० ॥

शैवस्य योगो नो योगो वैष्णवस्य पदस्य यः ।

न योगो भूप सूर्यत्वं यन्द्रत्वं न कुबेरता ॥ ११ ॥

नानिलत्वं नानलत्वं नामरत्वं न कालता ।

न वाऽरुष्यं न नैऋत्यं योगो न सार्वभौमता ॥ १२ ॥

योगं नानाविधं भूप युञ्जन्ति ज्ञानिनस्ततम् ।

भवन्ति वितृषा लोके जित्ताहारा विरेतसः ॥ १३ ॥

पावयन्त्यभिलान्लोकान्वशीकृतजगत्त्रयाः ।

करुणापूर्णाहृदया बोधयन्त्यपि कांश्चन ॥ १४ ॥

श्रुवन्मुक्ता हृदे मग्नाः परमानन्दरूपिणि ।

निमील्याक्षीणि पश्यन्तः परं ब्रह्म हृदि स्थितम् ॥ १५ ॥

ध्यायन्तः परमं ब्रह्म चित्ते योगवशीकृतम् ।

भूतानि स्वात्मना तुल्यं सर्वाणि गणयन्ति ते ॥ १६ ॥

येन केनचिदाच्छिन्ना येन केनचिदाहताः ।

येन केनचिदाकृष्टा येन केनचिदाश्रिताः ॥ १७ ॥

करुणापूर्णाहृदया भ्रमन्ति धरणीतले ।

अनुग्रहाय लोकानां जितक्रोधा जितेन्द्रियाः ॥ १८ ॥

देहमात्रभृती भूप समलोष्टाश्मकाञ्चनाः ।
येतादृशा महाभाज्याः स्युश्चक्षुर्गोचराः प्रिय ॥१८ ॥
तमिदानीमहं वक्ष्ये शृणु योगमनुत्तमम् ।
श्रुत्वा यं मुच्यते जन्तुः पापेभ्यो भवसागरात् ॥२० ॥
शिवे विष्णौ य शक्तौ य सूर्ये मयि नराधिप ।
याऽभेदबुद्धिर्योगः स सम्यग्योगो मतो मम ॥२१ ॥
अहमेव जगद्यस्मात्सृजामि पालयामि य ।
कृत्वा नानाविधं वेधं संहरामि स्वलीलया ॥२२ ॥
अहमेव महाविष्णुरहमेव सदाशिवः ।
अहमेव महाशक्तिरहमेवार्थमा प्रिय ॥२३ ॥
अहमेको नृणां नाथो जातः पञ्चविधः पुरा ।
अज्ञानान्मा न जानन्ति जगत्कारणकारणम् ॥२४ ॥
मत्तोऽज्जिरापो धरणी मत्त आकाशमादुतौ ।
ब्रह्मा विष्णुश्च दुरद्रश्च लोकपाला दिशो दश ॥२५ ॥
वसवो मनवो गावो मनवः पशवोऽपि य ।
सरितः सागरा यक्षा वृक्षाः पक्षिगणा अपि ॥२६ ॥
तथैकविंशतिः स्वर्गा नागाः सप्त वनानि य ।
मनुष्याः पर्वताः साध्याः सिद्धा रक्षोगणास्तथा ॥२७ ॥
अहं साक्षी जगद्यक्षुरलिप्तः सर्वकर्मभिः ।
अविकारोऽप्रमेयोऽहमव्यक्तो विश्वगोऽव्ययः ॥२८ ॥
अहमेव परं ब्रह्माव्ययानन्दात्मकं नृप ।
मोहयत्यभिलाभाया श्रेष्ठान्मम नरानमून् ॥२९ ॥
सर्वदा षड्विकारेषु तानियं योजयेत् भुशम् ।
हित्वाजापटलं जन्तुरनेकैर्जन्मभिः शनैः ॥३० ॥
विरज्य विन्दति ब्रह्म विषयेषु सुबोधतः ।
अच्छेद्यं शस्त्रसङ्घातैरदाह्यमनलेन य ॥३१ ॥
अकलेद्यं भूप भुवनैरशोष्यं मादुतेन य ।
अवध्यं वध्यमानेऽपि शरीरेऽस्मिन्नराधिप ॥३२ ॥
यामिमां पुष्पितां वायं प्रशंसन्ति श्रुतीरिताम् ।
त्रयीवाटरता भूढास्ततोऽन्यन्मन्वतेऽपि न ॥३३ ॥

कुर्वन्ति सततं कर्म जन्ममृत्युङ्गलप्रदम् ।
 स्वर्गैश्वर्यरता ध्वस्तयेतना भोगबुद्धयः ॥ ३४ ॥
 सम्पादयन्ति ते भूप स्वात्मना निजबन्धनम् ।
 संसारयकं युञ्जन्ति जडाः कर्मपरा नराः ॥ ३५ ॥
 यस्य यद्विहितं कर्म तत्कर्तव्यं मदर्पणम् ।
 ततोऽस्य कर्मबीजानामुच्छिन्नाः स्युर्महाङ्गराः ॥ ३६ ॥
 यित्तशुद्धिश्च महती विज्ञानसाधिका भवेत् ।
 विज्ञानेन हि विज्ञातं परं ब्रह्म मुनीश्वरैः ॥ ३७ ॥
 तस्मात्कर्माणि कुर्वीत बुद्धियुक्तो नराधिप ।
 न त्वकर्मा भवेत्कोऽपि स्वधर्मत्यागवांस्तथा ॥ ३८ ॥
 जहाति यद्वि कर्माणि ततः सिद्धिं न विन्दति ।
 आदौ ज्ञाने नाधिकारः कर्मस्येव स युज्यते ॥ ३९ ॥
 कर्मणा शुद्धहृदयोऽभेदबुद्धिमुपैष्यति ।
 स य योगः समाख्यातोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ ४० ॥
 योगमन्यं प्रवक्ष्यामि शृणु भूप तमुत्तमम् ।
 पशौ पुत्रे तथा मित्रे शत्रौ बन्धौ सुहृज्जने ॥ ४१ ॥
 बहिर्दृष्ट्या य समया हृत्स्थयालोकयेत्पुमान् ।
 सुप्ते द्रुप्ते तथाऽमर्षे हर्षे लीतौ समो भवेत् ॥ ४२ ॥
 रोगाप्तौ चैव भोगाप्तौ जये वा विजयेऽपि य ।
 श्रियोऽयोगे य योगे य लाभालाभे मृतावपि ॥ ४३ ॥
 समो मां वस्तुजातेषु पश्यन्नन्तर्बहिःस्थितम् ।
 सूर्ये सोमे जले वह्नौ शिवे शक्तौ तथानिले ॥ ४४ ॥
 द्विजे हृदि महानद्यां तीर्थे क्षेत्रेऽधनाशिनि ।
 विष्णौ य सर्वदेवेषु तथा यक्षोरगेषु य ॥ ४५ ॥
 गन्धर्वेषु मनुष्येषु तथा तिर्यग्भवेषु य ।
 सततं मां हि यः पश्येत्सोऽयं योगविद्बुध्यते ॥ ४६ ॥
 सम्पराहत्य स्वार्थेभ्य षण्ड्रियाणि विवेकतः ।
 सर्वत्र समताबुद्धिः स योगो भूप मे मतः ॥ ४७ ॥
 आत्मानात्मविवेकेन या बुद्धिर्देवयोगतः ।
 स्वधर्मासक्तचित्तस्य तद्योगो योग उच्यते ॥ ४८ ॥

धर्माधरमौ जहातीह तथा युक्त उभावपि ।
अतो योगाय युञ्जीत योगो वैधेषु क्रौशलम् ॥ ४८ ॥
धर्माधर्मद्वले त्यक्त्वा मनीषी विञ्जितेन्द्रियः ।
जन्मबन्धविनिर्मुक्तः स्थानं संयात्यनामयम् ॥ ५० ॥
यदा ह्यज्ञानकालुष्यं जन्तोर्बुद्धिः क्रमिष्यति ।
तदासौ याति वैराग्यं वेदवाक्यादिषु कृमात् ॥ ५१ ॥
त्रयीविप्रतिपन्नस्य स्थाणुत्वं यास्यते यदा ।
परात्मन्ययला बुद्धिस्तदासौ योगमाप्नुयात् ॥ ५२ ॥
मानसान्भिलाङ्कामान्यदा धीमांस्यजेत्प्रिय ।
स्वात्मनि स्वेन सन्तुष्टः स्थिरबुद्धिस्तदोच्यते ॥ ५३ ॥
वितृष्णः सर्वसौम्येषु नोद्धिग्नो दुःभसङ्गमे ।
गतसाध्वसद्गुणैः स्थिरबुद्धिस्तदोच्यते ॥ ५४ ॥
यथाऽयं कर्महोङ्गानि संकोचयति सर्वतः ।
विषयेभ्यस्तथा भ्रानि संकर्षेद्योगतत्परः ॥ ५५ ॥
व्यावर्तन्तेऽस्य विषयास्त्यक्त्वाहारस्य वर्षिणः ।
विना रागं य रागोऽपि दृष्ट्वा ब्रह्म विनश्यति ॥ ५६ ॥
विपश्चिद्यतते भूप स्थितिमास्थाय योगिनः ।
मन्थयित्वेन्द्रियाण्यस्य हरन्ति बलतो मनः ॥ ५७ ॥
युक्तस्तानि वशे कृत्वा सर्वदा मत्परो भवेत् ।
संयतानीन्द्रियाणीह यस्यासौ कृतधीर्मतः ॥ ५८ ॥
यिन्तयानस्य विषयान्संगस्तेषूपजायते ।
कामः संजायते तस्मात्ततः क्रोधोऽभिवर्तते ॥ ५९ ॥
क्रोधादज्ञानसंभूतिर्विभ्रमस्तु ततः स्मृतेः ।
लंशास्मृतेर्मतेर्ध्वंसस्तद्द्वंसात्सोऽपि नश्यति ॥ ६० ॥
विना द्वेषं य रागं य गोचरान्यस्तु जैश्चरेत् ।
स्वाधीनहृदयो वश्यैः संतोषं स समृच्छति ॥ ६१ ॥
त्रिविधस्यापि दुःभस्य संतोषे विलयो भवेत् ।
प्रज्ञया संस्थितश्चायं प्रसन्नहृदयो भवेत् ॥ ६२ ॥
विना प्रसादं न मतिर्विना मत्या न भावना ।
विना तां न शमो भूप विना तेन कुतः सुखम् ॥ ६३ ॥

षड्रियाश्चान्वियरतो विषयाननु वर्तते ।
 यन्मनस्तन्मतिं हन्यादप्सु नावं मरुद्वथा ॥६४ ॥
 या रात्रिः सर्वभूतानां तस्यां निद्राति नैव सः ।
 न स्वपन्तीह ते यत्र सा रात्रिस्तस्य भूमिप ॥६५ ॥
 सरितां पतिमायान्ति वनानि सर्वतो यथा ।
 आयान्ति यं तथा कामा न स शान्तिं क्वचिद्वलभेत् ॥६६ ॥
 अतस्तानीह संरुध्य सर्वतः भानि मानवः ।
 स्वस्वार्थेभ्यः प्रधावन्ति बुद्धिरस्य स्थिरा तदा ॥६७ ॥
 ममताहंकृती त्यक्त्वा सर्वाङ्कामांश्च यस्त्यजेत् ।
 नित्यं ज्ञानरतो भूत्वा ज्ञानान्मुक्तिं स यास्यति ॥६८ ॥
 એવં બ્રહ્મધિયં ભૂપ યો વિજાનાતિ દૈવતઃ ।
 તુર્યામવસ્થાં પ્રાપ્યાપિ જીવન્મુક્તિં પ્રયાસ્યતિ ॥૬૯ ॥
 ઇતિ શ્રીમદ્રણેશગીતાસૂપનિષદર્થગર્ભાસુ
 યોગામૃતાર્થશાસ્ત્રે
 શ્રીગણેશપુરાણે ઉત્તરખણ્ડે ગજાનનવરેણ્યસંવાદે
 સાંખ્યસારાર્થયોગો નામ પ્રથમોઽધ્યાયઃ ॥

૨

॥ દ્વિતીયોઽધ્યાયઃ ॥

॥ કર્મયોગઃ ॥

વરેણ્ય ઉવાચ -

જ્ઞાનનિષ્ઠા કર્મનિષ્ઠા દ્વયં પ્રોક્તં ત્વયા વિભો ।
 અવધાર્યં વદૈકં મે નિઃશ્રેયસકરં નુ કિમ્ ॥૧ ॥

ગજાનન ઉવાચ -

અસ્મિંશ્ચરાચરે સ્થિત્યૌ પુરોક્તે દ્વે મયા પ્રિય ।
 સાંખ્યાનાં બુદ્ધિયોગેન વૈધયોગેન કર્મિણામ્ ॥૨ ॥

અનારમ્ભેણ વૈધાનાં નિષ્ક્રિયઃ પુરુષો ભવેત્ ।
 ન સિદ્ધિં યાતિ સંત્યાગાલ્લેવલાત્કર્મણો નૃપ ॥૩ ॥

કદાચિદક્રિયઃ કોઽપિ ક્ષણં નૈવાવતિષ્ઠતે ।
 અસ્વતન્ત્રઃ પ્રકૃતિજૈર્ગુણૈઃ કર્મ ય કાર્યતે ॥૪ ॥

કર્મકારીન્દ્રિયગ્રામં નિયમ્યાસ્તે સ્મરન્પુમાન્ ।
 તદ્ગોચરાન્મન્દચિત્તો ધિગાચારઃ સ ભાષ્યતે ॥૫ ॥

तद्भामं संनियम्यादौ मनसा कर्म यारभेत् ।
छन्दैः कर्मयोगं यो वितृष्णः स परो नृप ॥६ ॥
अकर्मणः श्रेष्ठतमं कर्माणीहाकृतं तु यत् ।
वर्षणः स्थितिरप्यस्याकर्मणो नैव सेस्यति ॥७ ॥
असमर्थं निबध्यन्ते कर्म तेन जना मयि ।
दुर्वीत सततं कर्मानाशोऽसङ्गो मदर्षणम् ॥८ ॥
मदर्थे यानि कर्माणि तानि बध्नन्ति न क्वचित् ।
सवासनमिदं कर्म बध्नाति देहिनं बलात् ॥९ ॥
वर्णान्सृष्ट्वावदं याहं सयज्ञांस्तान्पुरा प्रिय ।
यज्ञेन ऋध्यतामेष कामदः कल्पवृक्षवत् ॥१० ॥
सुरांश्चान्नेन प्रीणध्वं सुरास्ते प्रीणयन्तु वः ।
लभध्वं परमं स्थानमन्योन्यप्रीणान्स्थिरम् ॥११ ॥
छष्टा देवाः प्रदास्यन्ति भोगानिष्टान्सुतर्पिताः ।
तैर्देतांस्तान्नरस्तेभ्योऽदत्त्वा बुद्ध्क्ते स तस्करः ॥१२ ॥
हुतावशिष्टलोक्तारो मुक्ताः स्युः सर्वपातकैः ।
अदन्त्येनो महापापा आत्महेतोः पयन्ति ये ॥१३ ॥
उर्जो भवन्ति भूतानि देवाएन्नस्य संभवः ।
यज्ञाय्य देवसंभूतिस्तद्गुत्पत्तिश्च वैधतः ॥१४ ॥
ब्रह्मणो वैधमुत्पन्नं मत्तो ब्रह्मसमुद्भवः ।
अतो यज्ञे य विश्वस्मिन् स्थितं मां विद्धि भूमिप ॥१५ ॥
संसृतीनां महायज्ञं कामितव्यं विचक्षणैः ।
स मुदा प्रीणते भूपेन्द्रियकीडोऽधमो जनः ॥१६ ॥
अन्तरात्मनि यः प्रीत आत्मारामोऽपिलप्रियः ।
आत्मतृप्तो नरो यः स्यात्तस्यार्थो नैव विद्यते ॥१७ ॥
कार्याकार्यकृतीनां स नैवाप्नोति शुभाशुभे ।
किंचिदस्य न साध्यं स्यात्सर्वजन्तुषु सर्वदा ॥१८ ॥
अतोऽसक्ततया भूप कर्तव्यं कर्म जन्तुभिः ।
सक्तोऽगतिमवाप्नोति मामवाप्नोति तादृशः ॥१९ ॥
परमां सिद्धिमापन्नाः पुरा राजर्षयो द्विजाः ।

संग्रहाय हि लोकानां तादृशं कर्म चारभेत् ॥२०॥
श्रेयान्यत्कुरुते कर्म तत्करोत्यभिलो जनः ।
मनुते यत्प्रमाणं स तदेवानुसरत्यसौ ॥२१॥
विष्टपे मे न साध्योऽस्ति कश्चिदर्थो नराधिप ।
अनालब्धश्च लब्धव्यः कुर्वे कर्म तथाप्यहम् ॥२२॥
न कुर्वेऽहं यदा कर्म स्वतन्त्रोऽलसभावितः ।
करिष्यन्ति मम ध्यानं सर्वे वर्णा महामते ॥२३॥
भविष्यन्ति ततो लोका उच्छिन्नाः सम्प्रदायिनः ।
हंता स्यामस्य लोकस्य विधाता संकरस्य य ॥२४॥
कामिनो हि सदा कामैरज्ञानात्कर्मकारिणः ।
लोकानां संग्रहायैतद्विद्वान् कुर्यादसक्तधीः ॥२५॥
विभिन्नत्वमतिं जह्यादज्ञानां कर्मचारिणाम्
। भागाद्गुणारम्भ
योगयुक्तः सर्वकर्माण्यर्पयेन्मयि कर्मकृत् ॥२६॥
अविद्यागुणसायिव्यात्कुर्वन्कर्माण्यतन्द्रितः ।
अहंकाराद्धिन्नबुद्धिरहं कर्तेति योऽब्रवीत् ॥२७॥
यस्तु वेत्त्यात्मनस्तत्त्वं विभागाद्गुणकर्मणोः ।
करणं विषये वृत्तमिति मत्वा न सञ्जते ॥२८॥
कुर्वन्ति सङ्गं कर्म गुणैस्त्रिभिर्विमोहिताः ।
अविश्वस्तः स्वात्मद्रुहो विश्वविज्ञैव लंघयेत् ॥२९॥
नित्यं नैमित्तिकं तस्मान्मयि कर्माप्येद्बुधः ।
त्यक्त्वाहंमताबुद्धिं परां गतिमवाप्नुयात् ॥३०॥
अनीर्ष्यन्तो भक्तिमन्तो ये मयोक्तमिदं शुभम् ।
अनुतिष्ठन्ति ये सर्वे मुक्तास्तेऽभिलकर्मभिः ॥३१॥
ये यैव नानुतिष्ठन्ति त्वशुभा हतयेतसः ।
ईर्ष्यमाणांमहामूढान्नष्टांस्तान्विद्धि मे रिपून् ॥३२॥
तुल्यं प्रकृत्या कुरुते कर्म यञ्ज्ञानवानपि ।
अनुयाति य तामेवाग्रहस्तत्र मुधा मतः ॥३३॥
कामश्चैव तथा क्रोधः प्रानामर्थेषु जायते ।
नैतयोर्वश्यतां यायादभ्यविध्वंसकौ यतः ॥३४॥

शस्तोऽगुणो निजो धर्मः सांगादन्यस्य धर्मतः ।
निजे तस्मिन्मृतिः श्रेयोऽपरत्र भयदः परः ॥ ३५ ॥

वरेष्य उवाच -

पुमान्यत्कुरुते पापं स हि केन नियुज्यते ।
अकाङ्क्षन्पि हेरम्भ प्रेरितः प्रबलादिव ॥ ३६ ॥

श्रीगजानन उवाच -

कामक्रोधौ महापापौ गुणद्वयसमुद्भवौ ।
नयन्तौ वश्यतां लोकान् विद्ध्येतौ द्वेषिणौ वरौ ॥ ३७ ॥

आवृणोति यथा माया जगद्वाष्पो जलं यथा ।
वर्षामेधो यथा भानुं तद्वत्कामोऽभिलांश्च रुट् ॥ ३८ ॥

प्रतिपत्तिमतो ज्ञानं छादितं सततं द्विषा ।
छथात्मकेन तरसा दृष्णोष्येण य शुष्मिणा ॥ ३९ ॥

आश्रित्य बुद्धिमनसी छन्द्रियाणि स तिष्ठति ।
तैरेवाच्छादितप्रज्ञो ज्ञानिनं मोहयत्यसौ ॥ ४० ॥

तस्मान्नियम्य तान्यादौ समनांसि नरो जयेत् ।
ज्ञानविज्ञानयोः शान्तिकरं पापं मनोभवम् ॥ ४१ ॥

यतस्तानि पराष्याहुस्तेष्यश्च परमं मनः ।
ततोऽपि हि परा बुद्धिरात्मा बुद्धेः परो मतः ॥ ४२ ॥

बुद्धवैवमात्मनात्मानं संस्तव्यात्मानमात्मना ।
हत्वा शत्रुं कामरूपं परं पदमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥

एति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषदर्थगर्भासु
योगामृतार्थशास्त्रे
श्रीगणेशपुराणे उत्तरभास्के गजाननवरेष्यसंवादे
कर्मयोगो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥

३

॥ तृतीयोऽध्यायः ॥

॥ विज्ञानप्रतिपादन ॥

श्रीगजानन उवाच -

पुरा सर्गादिसमये त्रैगुण्यं त्रितनूद्बुद्धम् ।
निर्माय चैनमवदं विष्णवे योगमुत्तमम् ॥ १ ॥

अर्थभूते सोऽब्रवीत्सोऽपि मनवे निजसूनवे ।

ततः परम्परायातं विदुरेन महर्षयः ॥३॥
 कालेन बहूना यायं नष्टः स्याद्यरमे युगे ।
 अश्रद्धेयो ह्यविश्वास्यो विगीतव्यश्च भूमिप ॥३॥
 एवं पुरातनं योगं श्रुतवानसि मन्मुष्मात् ।
 गुह्याद्गुह्यतरं वेदरहस्यं परमं शुभम् ॥४॥
 वरेष्य उवाच -
 सांप्रतं यावतीर्षोऽसि गर्भतस्त्वं गजानन ।
 प्रोक्तवाण्डथमेतं त्वं विष्णवे योगमुत्तमम् ॥५॥
 गणेश उवाच -
 अनेकानि य ते जन्मान्यतीतानि ममापि य ।
 संस्मरे तानि सर्वाणि न स्मृतिस्तव वर्तते ॥६॥
 मत्त एव महाबाहो जाता विष्वाद्यः सुराः ।
 मय्येव य लयं यान्ति प्रलयेषु युगे युगे ॥७॥
 अहमेव परो ब्रह्म महारुद्रोऽहमेव य ।
 अहमेव जगत्सर्वं स्थावरं जङ्गमं य यत् ॥८॥
 अजोऽव्ययोऽहं भूतात्माऽनादिरीश्वर एव य ।
 आस्थाय त्रिगुणां मायां भवामि बहुयोनिषु ॥९॥
 अधर्मोपययो धर्मापययो हि यदा भवेत् ।
 साधून्संरक्षितुं दृष्टांस्ताडितुं संभवाम्यहम् ॥१०॥
 उच्छिष्टाधर्मनिययं धर्मं संस्थापयामि य ।
 हन्मि दृष्टांश्च दैत्यांश्च नानालीलाकरो मुदा ॥११॥
 वर्णाश्रमाभ्युनीन्साधून्यालये बहुरूपधृक् ।
 एवं यो वेत्ति संभूतिर्मम दिव्या युगे युगे ॥१२॥
 तत्तत्कर्म य वीर्यं य मम रूपं समासतः ।
 त्यक्त्वाहंममताबुद्धिं न पुनर्भूः स जायते ॥१३॥
 निरीहा निर्भियोरोषा मत्परा मद्व्यपाश्रयाः ।
 विज्ञानतपसा शुद्धा अनेके मामुपागताः ॥१४॥
 येन येन हि भावेन संसेवन्ते नरोत्तमाः ।
 तथा तथा इलं तेभ्यः प्रयच्छाम्यव्ययः स्फुटम् ॥१५॥
 जनाः स्युरितरे राजन्मम मार्गानुयायिनः ।

तथैव व्यवहारं ते स्वेषु यान्येषु कुर्वते ॥१६ ॥
कुर्वन्ति देवताप्रीतिं काङ्क्षन्तः कर्मणां इलम् ।
प्राप्नुवंतीह ते लोके शीघ्रं सिद्धिं हि कर्मजाम् ॥१७ ॥
यत्वारो हि मया वर्णां रजःसत्त्वतमोऽशतः ।
कर्माशतश्च संसृष्टा मृत्युलोके मयानघ ॥१८ ॥
कर्तारमपि तेषां मामकर्तारं विदुर्बुधाः ।
अनादिमीश्वरं नित्यमलिप्तं कर्मजैर्गुणैः ॥१९ ॥
निरीहं योऽभिजानाति कर्म बध्नाति नैव तम् ।
यङ्कुः कर्माणि बुद्ध्यैवं पूर्वं पूर्वं मुमुक्षवः ॥२० ॥
वासनासहिताद्यात्संसारकारणाद्बृढात् ।
अज्ञानबन्धनाज्जन्तुर्बुद्ध्यवायं मुख्यतेऽपिलात् ॥२१ ॥
तदकर्म य कर्मापि कथयाम्यधुना तव ।
यत्र मौनं गता मोहादृषयो बुद्धिशालिनः ॥२२ ॥
तत्त्वं मुमुक्षुणा ज्ञेयं कर्माकर्मविकर्मणाम् ।
त्रिविधानीह कर्माणि सुनिम्नैषां गतिः प्रिय ॥२३ ॥
क्रियायामक्रियाज्ञानमक्रियायां क्रियामतिः ।
यस्य स्यात्स हि मर्त्येऽस्मिँल्लोके मुक्तोऽपिलार्थकृत् ॥२४ ॥
कर्माकुरवियोगेन यः कर्माप्स्यारभेन्नरः ।
तत्त्वदर्शननिर्दग्धक्रियमाहुर्बुधा बुधम् ॥२५ ॥
इलतृष्णां विहाय स्यात्सदा तृप्तो विसाधनः ।
उद्युक्तोऽपि क्रियां कर्तुं किञ्चिन्नैव करोति सः ॥२६ ॥
निरीहो निगृहीतात्मा परित्यक्तपरिग्रहः ।
केवलं वै गृहं कर्माचरन्नायाति पातकम् ॥२७ ॥
अद्वन्द्वोऽमत्सरो भूत्वा सिद्ध्यसिद्ध्योः समश्च यः ।
यथाप्राप्त्येह संतुष्टः कुर्वन्कर्म न बध्यते ॥२८ ॥
अभिलैर्विषयैर्भुक्तो ज्ञानविज्ञानवानपि ।
यज्ञार्थं तस्य सकलं कृतं कर्म विलीयते ॥२९ ॥
अहमग्निर्हविर्होता हुतं यन्मयि यार्पितम् ।
ब्रह्माप्तव्यं य तेनाथ ब्रह्मष्येव यतो रतः ॥३० ॥
योगिनः केचिदपरे दिष्टं यज्ञं वदन्ति य ।

ब्रह्माग्निरेव यज्ञो वै एति केचन मेनिरे ॥ ३१ ॥
 संयमाञ्जौ परे भूप इन्द्रियाण्युपजुहति ।
 भाग्निष्वन्ये तद्विषयांश्छन्दादीनुपजुहति ॥ ३२ ॥
 प्राणानामिन्द्रियाणां य परे कर्माणि कृत्स्नशः ।
 निजात्मरतिरूपेऽञ्जौ ज्ञानदीप्ते प्रजुहति ॥ ३३ ॥
 द्रव्येषु तपसा वापि स्वाध्यायेनापि केचन ।
 तीव्रव्रतेन यतिनो ज्ञानेनापि यजन्ति माम् ॥ ३४ ॥
 प्राणेषुपानं तथा प्राणमपाने प्रक्षिपन्ति ये ।
 रुद्ध्वा गतीश्चोभयस्ते प्राणायामपरायणाः ॥ ३५ ॥
 जित्वा प्राणान्प्राणगतीरुपजुहति तेषु य ।
 એવં નાનાયજ્ઞરતા યજ્ઞધ્વંસિતપાતકાઃ ॥ ૩૬ ॥
 नित्यं ब्रह्म प्रयान्त्येते यज्ञशिष्टाभूताग्निः ।
 अयज्ञकारिणो लोको नायमन्यः कुतो भवेत् ॥ ३७ ॥
 કાયિકાદિત્રિધાભૂતાન્યજ્ઞાન્વેદે પ્રતિષ્ઠિતાન્ ।
 જાત્વા તાનભિલાન્ભૂપ મોક્ષ્યસેઽમિલબન્ધનાત્ ॥ ૩૮ ॥
 सर्वेषां भूप यज्ञानां ज्ञानयज्ञः परो मतः ।
 अभिलं लीयते कर्म ज्ञाने मोक्षस्य साधने ॥ ३९ ॥
 તજ્ઞેયં પુરુષવ્યાઘ્ર પ્રશ્નેન નતિતઃ સતામ્ ।
 શુશ્રૂષયા વદિષ્યન્તિ સંતસ્તત્ત્વવિશારદાઃ ॥ ૪૦ ॥
 नानासंगाञ्जनः कुर्वन्नैकं साधुसमागमम् ।
 करोति तेन संसारे बन्धनं समुपैति सः ॥ ४१ ॥
 સત્સંગાદ્રુણસંભૂતિરાપદાં લય એવ ચ ।
 સ્વહિતં પ્રાપ્યતે સર્વૈરિહ લોકે પરત્ર ચ ॥ ૪૨ ॥
 ઇતરત્સુલભં રાજન્સત્સંગોઽતીવ દુર્લભઃ ।
 યજ્ઞજ્ઞાત્વા પુનર્વેધમેતિ જ્ઞેયં તતસ્તતઃ ॥ ૪૩ ॥
 તતઃ સર્વાણિ ભૂતાનિ સ્વાત્મન્યેવાભિપશ્યતિ ।
 અતિપાપરતો જંતુસ્તતસ્તસ્માત્પ્રમુચ્યતે ॥ ૪૪ ॥
 દ્વિવિધાન્યપિ કર્માણિ જ્ઞાનાગ્નિર્દહતિ ક્ષણાત્ ।
 પ્રસિદ્ધોઽગ્નિર્યથા સર્વં ભસ્મતાં નયતિ ક્ષણાત્ ॥ ૪૫ ॥
 ન જ્ઞાનસમતામેતિ પવિત્રમિતરનૃપ ।

आत्मन्येवावगच्छन्ति योगात्कालेन योगिनः ॥४६ ॥
लक्ष्मिभान्द्रियजयी तत्परो ज्ञानमाप्नुयात् ।
लब्ध्वा तत्परमं मोक्षं स्वल्पकालेन यात्यसौ ॥४७ ॥
लक्ष्मिहीनोऽश्रद्धानः सर्वत्र संशयी तु यः ।
तस्य शं नापि विज्ञानमिह लोकोऽथ वा परः ॥४८ ॥
आत्मज्ञानरतं ज्ञाननाशिताभिलसंशयम् ।
योगास्ताभिलकर्माणां बध्नन्ति भूप तानि न ॥४९ ॥
ज्ञानभङ्गप्रहारेण संभूतामज्ञतां बलात् ।
छित्त्वान्तःसंशयं तस्माद्योगयुक्तो लवेन्नरः ॥५० ॥
धृति श्रीमद्रघोशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु
योगामृतार्थशास्त्रे
श्रीगणेशपुराणे उत्तरप्रश्ने गजाननवरेष्यसंवादे
विज्ञानप्रतिपादनो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥

४

॥ यतुर्थोऽध्यायः ॥

॥ वैधसंन्यासयोगः ॥

वरेष्य उवाच -
संन्यस्तिश्चैव योगश्च कर्मणां वर्ण्यते त्वया ।
उभयोर्निश्चितं त्वेकं श्रेयो यद्दद मे प्रभो ॥१ ॥

श्रीगजानन उवाच -
क्रियायोगो वियोगश्चाप्युभौ मोक्षस्य साधने ।
तयोर्मध्ये क्रियायोगस्त्यागात्तस्य विशिष्यते ॥२ ॥

ब्रह्मदुःखसहोऽद्वेषा यो न कङ्क्षति किञ्चन ।
मुच्यते बन्धनात्सद्यो नित्यं संन्यासवान्सुभम् ॥३ ॥

वदन्ति भिन्नङ्गलौ कर्मणस्त्यागसंग्रहौ ।
मूढल्पज्ञास्तयोरेकं संयुञ्जीत विचक्षणः ॥४ ॥

यदेव प्राप्यते त्यागात्तदेव योगतः ङ्गलम् ।
संग्रहं कर्मणो योगं यो विन्दति स विन्दति ॥५ ॥

केवलं कर्मणां न्यासं संन्यासं न विदुर्बुधाः ।
कुर्वन्ननिश्चया कर्म योगी ब्रह्मैव जायते ॥६ ॥

निर्मलो यतयित्तात्मा जितभो योगतत्परः ।
आत्मानं सर्वभूतस्थं पश्यन्कुर्वन्न लिप्यते ॥ ७ ॥
तत्त्वविद्योगयुक्तात्मा करोमीति न मन्यते ।
अकादशानीन्द्रियाणि कुर्वन्ति कर्मसंभ्यया ॥ ८ ॥
तत्सर्वमर्पयेद्ब्रह्मस्यपि कर्म करोति यः ।
न लिप्यते पुण्यपापैर्भानुर्जलगतो यथा ॥ ९ ॥
कायिकं वायिकं बौद्धमैन्द्रियं मानसं तथा ।
त्यक्त्वाशां कर्म कुर्वन्ति योगज्ञाश्चित्तशुद्धये ॥ १० ॥
योगहीनो नरः कर्म इलेहया करोत्यलम् ।
बध्यते कर्मबीजेः स ततो दुःखं समश्नुते ॥ ११ ॥
मनसा सकलं कर्म त्यक्त्वा योगी सुखं वसेत् ।
न कुर्वन्कारयन्वापि नन्दन्धमे सुपत्तने ॥ १२ ॥
न क्रिया न य कर्तृत्वं कस्य चित्सृज्यते मया ।
न क्रियाबीजसम्पर्कः शक्त्या तत्क्रियतेऽपिलम् ॥ १३ ॥
कस्यचित्पुण्यपापानि न स्पृशामि विभुर्नृप ।
ज्ञानमूढा विमुह्यन्ते मोहेनावृतबुद्धयः ॥ १४ ॥
विवेकेनात्मनोऽज्ञानं येषां नाशितमात्मना ।
तेषां विकाशमायाति ज्ञानमादित्यवत्परम् ॥ १५ ॥
मन्निष्ठा मद्दियोऽत्यन्तं मय्येत्ता मयि तत्परः ।
अपुनर्भवमायान्ति विज्ञानान्नाशितैनसः ॥ १६ ॥
ज्ञानविज्ञानसंयुक्ते द्विजे गवि गजादिषु ।
समेक्षणा महात्मानः पण्डिताः श्वपये शुनि ॥ १७ ॥
वश्यः स्वर्गो जगत्तेषां श्रुवन्मुक्ताः समेक्षणाः ।
यतोऽदोषं ब्रह्म समं तस्मात्तैर्विषयीकृतम् ॥ १८ ॥
प्रियाप्रिये प्राप्य हर्षद्वेषौ ये प्राप्नुवन्ति न ।
ब्रह्माश्रिता असंभूढा ब्रह्मज्ञाः समबुद्धयः ॥ १९ ॥
वरेष्य उवाच -
किं सुखं त्रिषु लोकेषु देवगन्धर्वयोनिषु ।
भगवन्कृपया तन्मे वद विद्याविशारद ॥ २० ॥
श्रीगणानन उवाच -

आनन्दमश्रुतेऽसक्तः स्वात्मारामो निजात्मनि ।
अविनाशि सुभं तद्धि न सुभं विषयादिषु ॥ २१ ॥
विषयोत्थानि सौभ्यानि दुःभानां तानि हेतवः ।
उत्पत्तिनाशयुक्तानि तत्रासक्तो न तत्त्ववित् ॥ २२ ॥
कारणे सति कामस्य क्रोधस्य सहते य यः ।
तौ जेतुं वर्ष्मविरहात्स सुभं यिरमश्रुते ॥ २३ ॥
अन्तर्निष्ठीऽन्तःप्रकाशोऽन्तःसुभोऽन्तारतिर्लभेत् ।
असंदिग्धोऽक्षयं ब्रह्म सर्वभूतहितार्थकृत् ॥ २४ ॥
जैतारः षड्रिपूषां ये शमिनो दमिनस्तथा ।
तेषां समन्ततो ब्रह्म स्वात्मज्ञानां विभात्यहो ॥ २५ ॥
आसनेषु समासीनस्त्यक्त्वेमान्विषयान्बहिः ।
संस्तभ्य भृकुटीमास्ते प्राणायामपरायणः ॥ २६ ॥
प्राणायामं तु संरोधं प्राणायामसमुद्भवम् ।
वदन्ति मुनयस्तं य त्रिधाभूतं विपश्चितः ॥ २७ ॥
प्रमाणं लेदतो विद्धि लघुमध्यममुत्तमम् ।
दशभिर्द्व्यधिकैर्वर्णैः प्राणायामो लघुः स्मृतः ॥ २८ ॥
यतुर्विशत्यक्षरो यो मध्यमः स उदाहृतः ।
षट्त्रिंशल्लघुवर्णो य उत्तमः सोऽभिधीयते ॥ २९ ॥
सिंहं शार्ङ्गलकं वापि मत्तेभं मृदुतां यथा ।
नयन्ति प्राणिनस्तद्वत्प्राणायामो सुसाधयेत् ॥ ३० ॥
पीडयन्ति मृगास्ते न लोकान्वश्यं गता नृप ।
दहत्येनस्तथा वायुः संस्तब्धो न य तत्तनुम् ॥ ३१ ॥
यथा यथा नरः कश्चित्सोपानावलिमाङ्गमेत् ।
तथा तथा वशीकुर्यात्प्राणायामो हि योगवित् ॥ ३२ ॥
पूरकं कुम्भकं चैव रेयकं य ततोऽभ्यसेत् ।
अतीतानागतज्ञानी ततः स्याज्जगतीतले ॥ ३३ ॥
प्राणायामैर्द्वादशभिर्दुत्तमैर्धाराणा मता ।
योगस्तु धारणे द्वे स्याद्व्योगीशस्ते सदाभ्यसेत् ॥ ३४ ॥
अेवं यः कुरुते राजस्त्रिकालज्ञः स जायते ।
अनायासेन तस्य स्याद्भश्यं लोकत्रयं नृप ॥ ३५ ॥

ब्रह्मरूपं जगत्सर्वं पश्यति स्वान्तरात्मनि ।
 એવં યોગશ્ચ સંન્યાસઃ સમાનફલદાયિનૌ ॥૩૬ ॥
 જન્નૂનાં હિતકર્તારં કર્મણાં ફલદાયિનમ્ ।
 માં જ્ઞાત્વા મુક્તિમાપ્નોતિ ત્રૈલોક્યસ્યેશ્વરં વિભુમ્ ॥૩૭ ॥
 ઇતિ શ્રીમદ્ગણેશગીતાસૂપનિષદર્થગર્ભાસુ
 યોગામૃતાર્થશાસ્ત્રે
 શ્રીગણેશપુરાણે ઉત્તરખણ્ડે ગજાનનવરેણ્યસંવાદે
 વૈધસંન્યાસયોગો નામ ચતુર્થોઽધ્યાયઃ ॥
 ૫
 ॥ પચ્ચમોઽધ્યાયઃ ॥
 ॥ યોગાવૃત્તિપ્રશંસનઃ ॥
 શ્રીગજાનન ઉવાચ -
 શ્રૌતસ્માર્તાનિ કર્માણિ ફલં નેચ્છન્સમાચરેત્ ।
 શસ્તઃ સ યોગી રાજેન્દ્ર અક્રિયાઘોગમાશ્રિતાત્ ॥૧ ॥
 યોગપ્રાપ્ત્યૈ મહાબાહો હેતુઃ કર્મૈવ મે મતમ્ ।
 સિદ્ધિયોગસ્ય સંસિદ્ધ્યૈ હેતૂ શમદમૌ મતૌ ॥૨ ॥
 ઇન્દ્રિયાર્થાશ્ચ સંકલ્પ્ય કુર્વન્સ્વસ્ય રિપુર્ભવેત્ ।
 એતાનનિચ્છન્યઃ કુર્વન્સિદ્ધિં યોગી સ સિદ્ધ્યતિ ॥૩ ॥
 સુહૃત્વે ચ રિપુત્વે ચ ઉદ્ધારે ચૈવ બન્ધને ।
 આત્મનૈવાત્મનિ હ્યાત્મા નાત્મા ભવતિ કશ્ચન ॥૪ ॥
 માનેઽપમાને દુઃખે ચ સુખેઽસુહૃદિ સાધુષુ ।
 મિત્રેઽમિત્રેઽપ્યુદાસીને દ્વેષ્યે લોષ્ઠે ચ કાચ્ચને ॥૫ ॥
 સમો જિતાત્મા વિજ્ઞાની જ્ઞાનીન્દ્રિયજયાવહઃ ।
 અભ્યસેત્સતતં યોગં યદા યુક્તતમો હિ સઃ ॥૬ ॥
 તપ્તઃ શ્રાન્તો વ્યાકુલો વા ક્ષુધિતો વ્યગ્રચિત્તકઃ ।
 કાલેઽતિશીતેઽત્યુષ્ણે વાનિલાગ્ન્યમ્બુસમાકુલે ॥૭ ॥
 સધ્વનાવતિજીર્ણો ગોઃસ્થાને સાગ્નૌ જલાન્તિકે ।
 ફૂપફૂલે શ્મશાને ચ નદ્યાં ભિત્તૌ ચ મર્મરે ॥૮ ॥
 ચૈત્યે સવલ્મિકે દેશે પિશાયાદિસમાવૃતે ।
 નાભ્યસેઘોગવિઘોગં યોગધ્યાનપરાયણઃ ॥૯ ॥

स्मृतिलोपश्च मूकत्वं व्याधिर्यं मन्दता ज्वरः ।
जडता जायते सद्यो दोषाज्ञानाद्धि योगिनः ॥१० ॥
એતે દોષાઃ પરિત્યાજ્યા યોગાભ્યસનશાલિના ।
અનાદરે હિ ચૈતેષાં સ્મૃતિલોપાદયો ધ્રુવમ્ ॥૧૧ ॥
નાતિભુઞ્જન્સદા યોગી નાભુઞ્જન્નાતિનિદ્રિતઃ ।
નાતિજાગ્રત્સિદ્ધિમેતિ ભૂપ યોગં સદાભ્યસન્ ॥૧૨ ॥
સંકલ્પજાંસ્યજેત્કામાન્નિયતાહારજાગરઃ ।
નિયમ્ય ખગણં બુદ્ધ્યા વિરમેત શનૈઃ શનૈઃ ॥૧૩ ॥
તતસ્તતઃ કૃષેદેતદ્ધત્ર યત્રાનુગચ્છતિ ।
ધૃત્યાત્મવશગં કુર્યાચ્ચિત્તં ચન્નલમાદૃતઃ ॥૧૪ ॥
એવં કુર્વન્સદા યોગી પરાં નિર્વૃત્તિમૃચ્છતિ ।
વિશ્વસ્મિન્નિજમાત્માનં વિશ્વં ચ સ્વાત્મનીક્ષતે ॥૧૫ ॥
યોગેન યો મામુપૈતિ તમુપૈમ્યહમાદરાત્ ।
મોચયામિ ન મુચ્ચામિ તમહં માં સ ન ત્યજેત્ ॥૧૬ ॥
સુખે સુખેતરે દ્વેષે ક્ષુધિ તોષે સમસ્તૃષિ ।
આત્મસામ્યેન ભૂતાનિ સર્વગં માં ચ વેત્તિ યઃ ॥૧૭ ॥
જીવન્મુક્તઃ સ યોગીન્દ્રઃ કેવલં મયિ સંગતઃ ।
બ્રહ્માદીનાં ચ દેવાનાં સ વન્દ્યઃ સ્યાજ્જગત્રયે ॥૧૮ ॥
વરેણ્ય ઉવાચ -
દ્વિવિધોડપિ હિ યોગોડયમસંભાવ્યો હિ મે મતઃ ।
યત્તોડન્તઃકરણં દૃષ્ટં ચન્નલં દુર્ગહં વિભો ॥૧૯ ॥
શ્રીગજાનન ઉવાચ -
યો નિગ્રહં દુર્ગહસ્ય મનસઃ સમ્પ્રકલ્પયેત્ ।
ઘટીયન્ત્રસમાદસ્માન્મુક્તઃ સંસૃતિચક્રકાત્ ॥૨૦ ॥
વિષયૈઃ ક્રકચૈરેતત્સંસૃષ્ટં ચક્રકં દૃઢમ્ ।
જનશ્છેત્તું ન શક્નોતિ કર્મકીલઃ સુસંવૃતમ્ ॥૨૧ ॥
અતિદુઃખં ચ વૈરાગ્યં ભોગાદ્વૈતૃષ્ણ્યમેવ ચ ।
ગુરુપ્રસાદઃ સત્સજ્ઞ ઉપાયાસ્તજ્જયે અમી ॥૨૨ ॥
અભ્યાસાદ્વા વશીકુર્યાન્મનો યોગસ્ય સિદ્ધયે ।
વરેણ્ય દુર્લભો યોગો વિનાસ્ય મનસો જયાત્ ॥૨૩ ॥

वरेष्य उवाच -

योगब्रष्टस्य क्रो लोकः का गतिः किं इलं भवेत् ।

विभो सर्वज्ञ मे छिन्धि संशयं ब्रुद्धियकभृत् ॥२४ ॥

श्रीगणानन उवाच -

दिव्यदेहधरो योगाद्ब्रष्टः स्वर्लोगमुत्तमम् ।

भुक्त्वा योगिकुले जन्म लभेच्छुद्धिमतां कुले ॥२५ ॥

पुनर्योगी भवत्येष संस्कारात्पूर्वकर्मजात् ।

न हि पुष्यकृतां कश्चिन्नरकं प्रतिपद्यते ॥२६ ॥

ज्ञाननिष्ठात्तपोनिष्ठात्कर्मनिष्ठात्नराधिप ।

श्रेष्ठो योगी श्रेष्ठतमो भक्तिमान्मयि तेषु यः ॥२७ ॥

धृति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु

योगामृतार्थशास्त्रे

श्रीगणेशपुराणे उत्तरभाष्ये गणाननवरेष्यसंवादे

योगावृत्तिप्रशंसनो नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥

५

॥ षष्ठोऽध्यायः ॥

॥ ब्रुद्धियोगः ॥

श्रीगणानन उवाच -

धृष्टं विद्धि मे तत्त्वं मद्गतेनान्तरात्मना ।

यज्ज्ञात्वा मामसन्दिग्धं वेत्सि मोक्षयसि सर्वगम् ॥१ ॥

तत्तेऽहं शृणु वक्ष्यामि लोकानां हितकाम्यया ।

अस्ति ज्ञेयं यतो नान्यन्मुक्तेश्च साधनं नृप ॥२ ॥

ज्ञेया मत्प्रकृतिः पूर्वं ततः स्यां ज्ञानगोचरः ।

ततो विज्ञानसम्पत्तिर्भयि ज्ञाते नृणां भवेत् ॥३ ॥

क्वणलौ भ्रमहङ्कारः कं चित्तं धीसमीरणौ ।

रवीन्द्र यागकृयैकादशधा प्रकृतिर्मम ॥४ ॥

अन्यां मत्प्रकृतिं वृद्धा मुनयः संगिरन्ति य ।

तथा त्रिविष्टपं व्याप्तं श्रुत्वं गतयानया ॥५ ॥

आस्थामुत्पाद्यते सर्वं यराचरमयं जगत् ।

संगाद्धिश्चस्य संभूतिः परित्राणं लयोऽप्यहम् ॥६ ॥

तत्त्वमेतन्निबोद्धुं मे यतते कश्चिदेव हि ।

वर्णाश्रमवतां पुंसां पुरा यीर्णेन कर्मणा ॥ ७ ॥
साक्षात्करोति मां कश्चिद्यत्नवत्स्वपि तेषु य ।
मत्तोऽन्यन्नेक्षते किञ्चिन्मयि सर्वं य वीक्षते ॥ ८ ॥
क्षितौ सुगन्धरूपेण तेजोरूपेण याञ्जिषु ।
प्रभावरूपेण पूष्यब्जे रसरूपेण याप्सु य ॥ ९ ॥
धीतपोबलिनां याहं धीस्तपोबलमेव य ।
त्रिविधेषु विकारेषु मद्दुत्पन्नेष्वहं स्थितः ॥ १० ॥
न मां विन्दति पापीयान्मायामोहितयेतनः ।
त्रिविकारा मोहयति प्रकृतिर्मे जगत्त्रयम् ॥ ११ ॥
यो मे तत्त्वं विजानाति मोहं त्यजति सोऽपिलम् ।
अनेकैर्जन्मभिश्चैवं ज्ञात्वा मां मुच्यते ततः ॥ १२ ॥
अन्ये नानाविधान्देवान्भजन्ते तान्प्रजन्ति ते ।
यथा यथा मतिं कृत्वा भजते मां जनोऽपिलः ॥ १३ ॥
तथा तथास्य तं भावं पूरयाम्यहमेव तम् ।
अहं सर्वं विजानामि मां न कश्चिद्धिबुध्यते ॥ १४ ॥
अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं न विदुः काममोहिताः ।
नाहं प्रकाशतां यामि अज्ञानां पापकर्मणाम् ॥ १५ ॥
यः स्मृत्वा त्यजति प्राणमन्ते मां श्रद्धयान्वितः ।
स यात्यपुनरावृत्तिं प्रसादान्मम भूभुज ॥ १६ ॥
यं यं देवं स्मरन्भक्त्या त्यजति स्वं कलेवरम् ।
तत्तत्सालोक्यमायाति तत्तद्भक्त्या नराधिप ॥ १७ ॥
अतश्चाहर्निशं भूप स्मर्तव्योऽनेकरूपवान् ।
सर्वेषामप्यहं गम्यः स्रोतसामर्ण्यो यथा ॥ १८ ॥
ब्रह्मविष्णुशिवेन्द्राद्यौल्लोकान्प्राप्य पुनः पतेत् ।
यो मामुपैत्यसंदिग्धः पतनं तस्य न क्वचित् ॥ १९ ॥
अनन्यशरणो यो मां भक्त्या भजति भूमिप ।
योगक्षेमौ य तस्याहं सर्वदा प्रतिपादये ॥ २० ॥
द्विविधा गतिरुद्दिष्टा शुक्ला कृष्णा नृणां नृप ।
ऐक्या परमं ब्रह्म परया याति संसृतिम् ॥ २१ ॥
धृति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषदर्थगर्भासु

योगामृतार्थशास्त्रे
श्रीगणेशपुराणे उत्तराखण्डे गजाननवरेष्यसंवादे
बुद्धियोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥

७

॥ सप्तमोऽध्यायः ॥

॥ उपासना योगः ॥

वरेष्य उवाच -

का शुक्ला गतिरुद्दिष्टा का य कृष्णा गजानन ।
किं ब्रह्म संसृतिः का मे वक्तुमर्हस्यनुग्रहात् ॥१ ॥

श्रीगजानन उवाच -

अग्निर्ज्योतिरहः शुक्ला कर्माहंमयनं गतिः ।
यान्द्रं ज्योतिस्तथा धूमो रात्रिश्च दक्षिणायनम् ॥२ ॥

कृष्णैते ब्रह्मसंसृत्योरवाप्तेः कारणं गती ।
दृश्यादृश्यमिदं सर्वं ब्रह्मैवेत्यवधारय ॥३ ॥

क्षरं पञ्चात्मकं विद्धि तदन्तरक्षरं स्मृतम् ।
उभाभ्यां यदतिक्रान्तं शुद्धं विद्धि सनातनम् ॥४ ॥

अनेकजन्मसंभूतिः संसृतिः परिकीर्तिता ।
संसृतिं प्राप्नुवन्त्येते ये तु मां गणयन्ति न ॥५ ॥

ये मां सभ्यगुपासन्ते परं ब्रह्म प्रयान्ति ते ।
ध्यानाद्यैरुपयारैर्मां तथा पञ्चामृतादिभिः ॥६ ॥

स्नानवस्त्राद्यलंकारसुगन्धधूपदीपकैः ।
नैवेद्यैः इलतांबूलैर्दक्षिणाभिश्च योऽर्ययेत् ॥७ ॥

लक्ष्यैकयेतसा यैव तस्येष्टं पूरयाम्यहम् ।
अथवा प्रतिदिनं लक्ष्या मद्भक्तो मां समर्ययेत् ॥८ ॥

अथवा मानसीं पूजां कुर्वीत स्थिरयेतसा ।
अथवा इलपत्राद्यैः पुष्पमूलजलादिभिः ॥९ ॥

पूजयेन्मां प्रयत्नेन तत्तद्विष्टं इलं लभेत् ।
त्रिविधास्वपि पूजासु श्रेयसी मानसी मता ॥१० ॥

साध्युत्तमा मता पूजानिच्छया या कृता मम ।
ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वानप्रस्थो यतिश्च यः ॥११ ॥

એકાં પૂજાં પ્રકુર્વાણોઽધ્યન્યો વા સિદ્ધિમૃચ્છતિ ।
મદન્યદેવં યો ભક્ત્યા દ્વિષન્મામન્યદેવતામ્ ॥૧૨ ॥
સોઽપિ મામેવ યજતે પરં ત્વવિધિતો નૃપ ।
યો હ્યન્યદેવતાં માં ચ દ્વિષન્નન્યાં સમર્થયેત્ ॥૧૩ ॥
યાતિ કલ્પસહસ્રં સ નિરયાન્દુઃખભાકૃ સદા ।
ભૂતશુદ્ધિં વિધાયાદૌ પ્રાણાનાં સ્થાપનં તતઃ ॥૧૪ ॥
આકૃષ્ય ચેતસો વૃત્તિં તતો ન્યાસં ઉપકમેત્ ।
કૃત્વાન્તર્માતૃકાન્યાસં બહિશ્ચાથ ષડ્ઙ્ગમ્ ॥૧૫ ॥
ન્યાસં ચ મૂલમન્ત્રસ્ય તતો ધ્યાત્વા જપેન્મનુમ્ ।
સ્થિરચિત્તો જપેન્મન્ત્રં યથા ગુરુમુખાગતમ્ ॥૧૬ ॥
જપં નિવેદ્ય દેવાય સ્તુત્વા સ્તોત્રૈરનેકધા ।
એવં માં ચ ઉપાસીત સ લભેન્મોક્ષમવ્યયમ્ ॥૧૭ ॥
ય ઉપાસનયા હીનો ધિઙ્નરો વ્યર્થજન્મભાકૃ ।
યજ્ઞોઽહમૌષધં મનોઽઙ્ગિરાજ્યં ચ હવિર્હૃતમ્ ॥૧૮ ॥
ધ્યાનં ધ્યેયં સ્તુતિં સ્તોત્રં નતિર્ભક્તિરુપાસના ।
ત્રયીજ્ઞેયં પવિત્રં ચ પિતામહપિતામહઃ ॥૧૯ ॥
ઐકારઃ પાવનઃ સાક્ષી પ્રભુર્મિત્રં ગતિર્લયઃ ।
ઉત્પત્તિઃ પોષકો બીજં શરણં વાસ એવ ચ ॥૨૦ ॥
અસન્મૃત્યુઃ સદમૃતમાત્મા બ્રહ્માહમેવ ચ ।
દાનં હોમસ્તપો ભક્તિર્જપઃ સ્વાધ્યાય એવ ચ ॥૨૧ ॥
યદ્યત્કરોતિ તત્સર્વં સ મે મયિ નિવેદયેત્ ।
યોષિતોઽથ દુરાચારાઃ પાપાસ્ત્રૈર્વર્ણિકાસ્તથા ॥૨૨ ॥
મદાશ્રયા વિમુચ્યન્તે કિં મદ્ભક્ત્યા દ્વિજાદયઃ ।
ન વિનશ્યતિ મદ્ભક્તો જ્ઞાત્વેમા મદ્ભિભૂતયઃ ॥૨૩ ॥
પ્રભવં મે વિભૂતિશ્ચ ન દેવા ઋષયો વિદુઃ ।
નાનાવિભૂતિભિરહં વ્યાપ્ય વિશ્વં પ્રતિષ્ઠિતઃ ॥૨૪ ॥
યદ્ય ઈષ્ટતમં લોકે સ વિભૂતિર્નિબ્બોધ મે ॥૨૫ ॥
ઇતિ શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતાસૂપનિષદર્થગર્ભાસુ
યોગામૃતાર્થશાસ્ત્રે
શ્રીગણેશપુરાણે ઉત્તરખણ્ડે ગજાનનવરેણ્યસંવાદે

उपासनायोगो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥

८

॥ अष्टमोऽध्यायः ॥

॥ विश्वरूपदर्शन ॥

वरेष्य उवाच -

भगवन्नारदो मह्यं तव नाना विभूतयः ।

उक्तवांस्ता अहं वेद न सर्वाः सोऽपि वेत्ति ताः ॥१॥

त्वमेव तत्त्वतः सर्वा वेत्सि ता द्विरदानन ।

निजं रूपमिदानीं मे व्यापकं यावु दर्शय ॥२॥

श्रीगणानन उवाच -

अेकस्मिन्मयि पश्य त्वं विश्वमेतय्यरायरम् ।

नानाश्चर्याणि दिव्यानि पुराऽदृष्टानि केनयित् ॥३॥

ज्ञानयक्षुरहं तेऽद्य सृजामि स्वप्रभावतः ।

यर्मयक्षुः कथं पश्येन्मां विभुं ह्यजमव्ययम् ॥४॥

३ उवाच -

ततो राजा वरेष्यः स दिव्ययक्षुरवैक्षत ।

ईशितुः परमं रूपं गजास्यस्य महाद्भुतम् ॥५॥

असंभ्यवक्त्रं ललितमसंभ्यांघ्रिकरं महत् ।

अनुलिप्तं सुगन्धेन दिव्यभूषाम्बरस्रजम् ॥६॥

असंभ्यनयनं क्रोडिसूर्यरश्मिधृतायुधम् ।

तद्दर्भणि त्रयो लोका दृष्टास्तेन पृथग्विधाः ॥७॥

दृष्टवैश्वरं परं रूपं प्रणम्य स नृपोऽब्रवीत् ।

वरेष्य उवाच -

वीक्षेऽहं तव देहेऽस्मिन्टे वानृषिगणान्पितृन् ॥८॥

पातालानां समुद्राणां द्वीपानां यैव भूभृताम् ।

महर्षीणां सप्तकं य नानार्थैः संकुलं विषो ॥९॥

भुवोऽन्तरिक्षस्वर्गाश्च मनुष्योरगराक्षसान् ।

ब्रह्माविष्णुमहेशेन्द्रान्देवान्जन्तून्नेकधा ॥१०॥

अनाद्यनन्तं लोकादिमनन्तभुजशीर्षकम् ।

प्रदीप्तानलसंकाशमप्रमेयं पुरातनम् ॥११॥

किरीटकुण्डलधरं दृनिरीक्ष्यं मुदावहम् ।
येतादृशं य वीक्षे त्वां विशालवक्षसं प्रभुम् ॥१२ ॥
सुरविद्याधरैर्यक्षैः किन्नरैर्भुनिमानुषैः ।
नृत्यद्विरप्सरोग्निश्च गन्धर्वैर्गानतत्परैः ॥१३ ॥
वसुद्रादित्यगणैः सिद्धैः साध्वैर्भुदा युतैः ।
सेव्यमानं महाभक्त्या वीक्ष्यमाणं सुविस्मितैः ॥१४ ॥
वेत्तारमक्षरं वेद्यं धर्मगोप्तारमीश्वरम् ।
पातालानि दिशः स्वर्गान्भुवं व्याप्याऽपिलं स्थितम् ॥१५ ॥
भीता लोकास्तथा याहमेवं त्वां वीक्ष्य रूषिणम् ।
नानादंष्ट्राकरालं य नानाविद्याविशारदम् ॥१६ ॥
प्रलयानलदीप्तास्यं जटिलं य नभःस्पृशम् ।
दृष्ट्वा गणेश ते रूषमहं भ्रान्तं ध्रुवाभवम् ॥१७ ॥
देवा मनुष्यनागाद्याः भलास्त्वद्दृशयः ।
नानायोनिभुजश्चान्ते त्वय्येव प्रविशन्ति य ॥१८ ॥
अधेरुत्पद्यमानास्ते यथाशुभ्रतमिन्दवः ।
त्वमिन्द्रोऽग्निर्यमश्चैव निरृतिर्वरुणो मरुत् ॥१९ ॥
गुह्यकेशस्तथेशानः सोमः सूर्योऽपिलं जगत् ।
नमामि त्वामतः स्वामिन्प्रसादं कुरु मेऽधुना ॥२० ॥
दर्शयस्व निजं रूषं सौम्यं यत्पूर्वमीक्षितम् ।
को वेद लीलास्ते भूमन् क्रियमाणान्निजेष्वयम् ॥२१ ॥
अनुग्रहान्मया दृष्टमैश्वरं रूषमीदृशम् ।
ज्ञानयक्षुर्धतो दत्तं प्रसन्नेन त्वया मम ॥२२ ॥
श्रीगणानन उवाच -
नेदं रूषं महाबाहो मम पश्यन्त्ययोगिनः ।
सनकाद्या नारदाद्याः पश्यन्ति मदनुग्रहात् ॥ २३ ॥
यतुर्वेदार्थतत्त्वज्ञाः सर्वशास्त्रविशारदाः ।
यज्ञदानतपोनिष्ठा न मे रूषं विदन्ति ते ॥२४ ॥
शक्योऽहं वीक्षितुं ज्ञातुं प्रवेष्टुं भक्तिभावनः ।
त्यज भीतिं य मोहं य पश्य मां सौम्यरूषिणम् ॥२५ ॥
मद्भक्तो मत्परः सर्वसंगहीनो मदर्थकृत् ।

निष्कोधः सर्वभूतेषु समो मामेति भूभुज ॥२६॥

एति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु
योगामृतार्थशास्त्रे
श्रीगणेशपुराणे उत्तरभाष्ये गणाननवरेष्यसंवादे
विश्वरूपदर्शनो नामाष्टमोऽध्यायः ॥

८

॥ नवमोऽध्यायः ॥

॥ क्षेत्रज्ञातृज्ञेयविवेकयोगः ॥

वरेष्य उवाच -

अनन्यभावस्त्वां सम्यङ्मूर्तिमन्तमुपासते ।
योऽक्षरं परमव्यक्तं तयोः कस्ते मतोऽधिकः ॥१॥

असि त्वं सर्ववित्साक्षी भूतभावान् ईश्वरः ।
अतस्त्वां परिपृच्छामि वद मे कृपया विभो ॥२॥

श्रीगणानन उवाच -

यो मां मूर्तिधरं भक्त्या मद्भक्तः परिसेवते ।
स मे मान्योऽनन्यभक्तिर्नियुज्य हृदयं मयि ॥३॥

भगवांस्ववशं कृत्वाभिलभूतहितार्थकृत् ।
ध्येयमक्षरमव्यक्तं सर्वगं ह्रूटगं स्थिरम् ॥४॥

सोऽपि मामेत्यनिर्देश्यं मत्परो य उपासते ।
संसारसागरादस्माद्द्वरामि तमप्यहम् ॥५॥

अव्यक्तोपासनाद्बुभमधिकं तेन लभ्यते ।
व्यक्तस्योपासनात्साध्यं तदेवाव्यक्तभक्तितः ॥६॥

भक्तिश्चैवाहरश्चात्र कारणं परमं मतम् ।
सर्वेषां विदुषां श्रेष्ठो ह्यर्कियिञ्जोऽपि भक्तिमान् ॥७॥

भजन्भक्त्या विहीनो यः स याष्टालोऽभिधीयते ।
याष्टालोऽपि भजन्भक्त्या ब्राह्मणेष्योऽधिको मतः ॥८॥

शुकाद्याः सनकाद्याश्च पुरा मुक्ता हि भक्तितः ।
भक्त्यैव मामनुप्राप्ता नारदाद्याश्चिरायुषः ॥९॥

अतो भक्त्या मयि मनो विधेहि बुद्धिमेव य ।
भक्त्या यजस्व मां राजस्ततो मामेव यास्यसि ॥१०॥

असमर्थोऽपितुं स्वान्तं येवं मयि नराधिप ।
अभ्यासेन ये योगेन ततो गन्तुं यतस्व माम् ॥११ ॥
तत्रापि त्वमशक्तश्चेत्कुरु कर्म मदर्षणम् ।
मामनुग्रहतश्चैवं परां निर्वृतिमेष्यसि ॥१२ ॥
अथैतदप्यनुष्ठातुं न शक्तोऽसि तदा कुरु ।
प्रयत्नतः झलत्यागं त्रिविधानां हि कर्मणाम् ॥१३ ॥
श्रेयसी बुद्धिरावृत्तेस्ततो ध्यानं परं मतम् ।
ततोऽभिलपरित्यागस्ततः शान्तिर्गरीयसी ॥१४ ॥
निरहंमताबुद्धिरद्वेषः शरणः समः ।
लाभालाभे सुभे दुःभे मानामाने स मे प्रियः ॥१५ ॥
यं वीक्ष्य न भयं याति जनस्तस्मान्न य स्वयम् ।
उद्वेगभीः कोपमूढीरहितो यः स मे प्रियः ॥१६ ॥
रिपौ मित्रेऽथ गर्हायां स्तुतौ शोके समः समुत् ।
मौनी निश्चलधीभक्तिरसंगः स य मे प्रियः ॥१७ ॥
संशीलयति यश्चैनमुपदेशं मया कृतम् ।
स वन्द्यः सर्वलोकेषु मुक्तात्मा मे प्रियः सदा ॥१८ ॥
अनिष्ठाप्तौ य न द्वेष्टीष्टप्राप्तौ य न तुष्यति ।
क्षेत्रतश्चैव य यो वेत्ति स मे प्रियतमो भवेत् ॥१९ ॥
वरेष्य उवाच -
किं क्षेत्रं कश्च तद्वेत्ति किं तज्ज्ञानं गजानन ।
येतदायक्ष्व मह्यं त्वं पृच्छते कुरुषाम्बुधे ॥२० ॥
श्रीगजानन उवाच -
पञ्च भूतानि तन्मात्राः पञ्च कर्मेन्द्रियाणि य ।
अहंकारो मनो बुद्धिः पञ्च ज्ञानेन्द्रियाणि य ॥२१ ॥
छच्छाव्यक्तं धृतिद्वेषौ सुभदुःभे तथैव य ।
येतनासहितश्चायं समूहः क्षेत्रमुच्यते ॥२२ ॥
तज्ज्ञं त्वं विद्धि मां भूप सर्वान्तर्यामिणं विभुम् ।
अयं समूहोऽहं यापि यज्ज्ञानविषयौ नृप ॥२३ ॥
आर्जवं गुरुशुश्रूषा विरक्तिश्चेन्द्रियार्थतः ।
शौचं क्षान्तिरदम्भश्च जन्मादिदोषवीक्षणम् ॥२४ ॥

समदृष्टिर्दृढा भक्तिरेकान्तित्वं शमो दमः ।
अतैर्यय्य युतं ज्ञानं तज्ज्ञानं विद्धि ब्राह्मण ॥ २५ ॥
तज्ज्ञानविषयं राजन्मवीमि त्वं शृणुष्व मे ।
यज्ज्ञात्वैति य निर्वाणं मुक्त्वा संसृतिसागरम् ॥ २६ ॥
यदनादीन्द्रियैर्हीनं गुणभुग्गुणवर्जितम् ।
अव्यक्तं सदसद्विन्नमिन्द्रियार्थावभासकम् ॥ २७ ॥
विश्वभृय्याभिलव्यापि त्वेकं नानेव भासते ।
बाह्याभ्यन्तरतः पूर्णमसंगं तमसः परम् ॥ २८ ॥
दृर्ज्ञेयं यातिसूक्ष्मत्वाद्दीप्तानामपि भासकम् ।
ज्ञेयमेतादृशं विद्धि ज्ञानगम्यं पुरातनम् ॥ २९ ॥
अेतदेव परं ब्रह्म ज्ञेयमात्मा परोऽव्ययः ।
गुणान्प्रकृतिजान्मुमुक्षुते पुरुषः प्रकृतेः परः ॥ ३० ॥
गुणैस्त्रिभिरियं देहे बध्नाति पुरुषं दृढम् ।
यदा प्रकाशः शान्तिश्च वृद्धे सत्त्वं तदाधिकम् ॥ ३१ ॥
लोभोऽशमः स्पृहारम्भः कर्मणां रजसो गुणः ।
मोहोऽप्रवृत्तिश्चाज्ञानं प्रमादस्तमसो गुणः ॥ ३२ ॥
सत्त्वाधिकः सुभं ज्ञानं कर्मसंगं रजोऽधिकः ।
तमोऽधिकश्च लभते निद्रालस्यं सुषेतरत् ॥ ३३ ॥
अेषु त्रिषु प्रवृद्धेषु मुक्तिसंसृतिदुर्गतीः ।
प्रयान्ति मानवा राजस्तस्मात्सत्त्वयुतो भव ॥ ३४ ॥
ततश्च सर्वभावेन भज त्वं मां नरेश्वर ।
भक्त्या याव्यभियारिष्या सर्वत्रैव य संस्थितम् ॥ ३५ ॥
अञ्जौ सूर्ये तथा सोमे यय्य तारासु संस्थितम् ।
विदुषि ब्राह्मणे तेजो विद्धि तन्मामकं नृप ॥ ३६ ॥
अहमेवाभिलं विश्वं सृजामि विसृजामि य ।
औषधीस्तेजसा सर्वा विश्वं याध्याययाम्यहम् ॥ ३७ ॥
सर्वेन्द्रियाण्यधिष्ठाय जाठरं य धनंजयम् ।
भुनक्ति याभिलान्भोगान्भुष्यपापविवर्जितः ॥ ३८ ॥
अहं विष्णुश्च रुद्रश्च ब्रह्मा गौरी गणेश्वरः ।
धन्द्राद्या लोकपालाश्च ममैवांशसमुद्भवाः ॥ ३९ ॥

येन येन हि रूपेण जनो मां पर्युपासते ।
तथा तथा दर्शयामि तस्मै रूपं सुभक्तितः ॥४० ॥

धृति क्षेत्रं तथा ज्ञाता ज्ञानं ज्ञेयं मयैरितम् ।
अभिलं भूपते सम्यगुपपन्नाय पृच्छते ॥४१ ॥

धृति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषदर्थगर्भासु
योगामृतार्थशास्त्रे
श्रीगणेशपुराणे उत्तरभाष्ये गजाननवरेष्यसंवादे
क्षेत्रज्ञातृज्ञेयविवेकयोगो नाम नवमोऽध्यायः ॥

१०

॥ दशमोऽध्यायः ॥

॥ उपदेशयोगः ॥

श्रीगजानन उवाच -

दैव्यासुरी राक्षसी य प्रकृतिस्त्रिविधा नृणाम् ।
तासां इलानि चिह्नानि संक्षेपात्तेऽधुना ब्रुवे ॥१ ॥

आद्या संसाधयेन्मुक्तिं द्वे परे बन्धनं नृप ।
चिह्नं ब्रवीमि याद्यायास्तन्मे निगदतः शृणु ॥२ ॥

अपैशून्यं दयाऽक्रोधश्चापल्यं धृतिराज्वम् ।
तेजोऽभयमर्हिसा य क्षमा शौचममानिता ॥३ ॥

धृत्यादि चिह्नमाद्याया आसुर्याः शृणु सांप्रतम् ।
अतिवाटोऽभिमानश्च दर्पो ज्ञानं सकोपता ॥४ ॥

आसुर्या येवमाद्यानि चिह्नानि प्रकृतेर्नृप ।
निष्कृत्वं मदो मोहोऽहंकारो गर्व येव य ॥५ ॥

द्वेषो हिंसाऽदया क्रोध औद्धत्यं दृर्विनीतता ।
आभियारिककर्तृत्वं क्रूरकर्मरतिस्तथा ॥६ ॥

अविश्वासः सतां वाक्येऽशुचित्वं कर्महीनता ।
निन्दकत्वं य वेदानां भक्तानामसुरद्विषाम् ॥७ ॥

मुनिश्रोत्रियविप्राणां तथा स्मृतिपुराणयोः ।
पापेषु वाक्ये विश्वासः संगतिर्मलिनान्मनाम् ॥८ ॥

सदम्भकर्मकर्तृत्वं स्पृहा य परवस्तुषु ।
अनेककामनावत्त्वं सर्वदाऽनृतभाषणम् ॥९ ॥

परोत्कर्षासहिष्णुत्वं परकृत्यपराहतिः ।
 छत्याद्या बहवश्चान्ये राक्षस्याः प्रकृतेर्गुणाः ॥१० ॥
 पृथिव्यां स्वर्गलोके च परिवृत्य वसन्ति ते ।
 मद्भक्तिरहिता लोका राक्षसीं प्रकृतिं श्रिताः ॥११ ॥
 तामसीं ये श्रिता राजन्यान्ति ते रौरवं ध्रुवम् ।
 अनिर्वाय्यं च ते द्रुःभं भुञ्जते तत्र संस्थिताः ॥१२ ॥
 हैवान्निःसृत्य नरकाज्जायन्ते भुवि कुब्जकाः ।
 जात्यन्धाः पङ्गवो दीना हीनजातिषु ते नृप ॥१३ ॥
 पुनः पापसमायारा मय्यभक्ताः पतन्ति ते ।
 उत्पतन्ति हि मद्भक्ता यां कांचिद्योनिमाश्रिताः ॥१४ ॥
 लभन्ते स्वर्गतिं यज्ञैरन्यैर्धर्मश्च भूमिप ।
 सुलभास्ताः सकामानां मयि भक्तिः सुदुर्लभा ॥१५ ॥
 विमूढा मोहजालेन बद्धाः स्वेन च कर्मणा ।
 अहं हन्ता अहं कर्ता अहं भोक्तेति वादिनः ॥१६ ॥
 अहमेवेश्वरः शास्ता अहं वेत्ता अहं सुप्ती ।
 अतादृशी मतिर्नृणामधः पातयतीह तान् ॥१७ ॥
 तस्मादेतत्समुत्सृज्य हैवीं प्रकृतिमाश्रय ।
 भक्तिं कुरु मदीयां त्वमनिशं दृढयेतसा ॥१८ ॥
 सापि भक्तिस्त्रिधा राजन्सात्त्विकी राजसीतरा ।
 यदेवान्भजते भक्त्या सात्त्विकी सा मता शुभा ॥१९ ॥
 राजसी सा तु विज्ञेया भक्तिर्जन्ममृतिप्रदा ।
 यद्यक्षांश्चैव रक्षांसि यजन्ते सर्वभावतः ॥२० ॥
 वेदेनाविहितं क्रूरं साहंकारं सदम्भकम् ।
 भजन्ते प्रेतभूतादीन्कर्म कुर्वन्ति कामुकम् ॥२१ ॥
 शोषयन्तो निजं देहमन्तःस्थं मां दृढाग्रहाः ।
 तामस्येतादृशी भक्तिर्नृणां सा निरयप्रदा ॥२२ ॥
 कामो लोभस्तथा क्रोधो दम्भश्चत्वार छत्यमी ।
 महाद्वाराणि वीचीनां तस्मादेतास्तु वर्जयेत् ॥२३ ॥
 छति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु
 योगामृतार्थशास्त्रे

श्रीगणेशपुराणे उत्तरभाष्ये गजाननवरेष्यसंवादे
उपदेशयोगो नाम दशमोऽध्यायः ॥

११

॥ अेकादशोऽध्यायः ॥

॥ त्रिविधवस्तुविवेकनिर्णयम् ॥

श्रीगजानन उवाच -

तपोऽपि त्रिविधं राजन्कायिकादिप्रभेदतः ।

ऋजुतार्जवशौचानि ब्रह्मचर्यमहिंसनम् ॥१॥

गुरुविज्ञद्विजातीनां पूजनं यासुरद्विषाम् ।

स्वधर्मपालनं नित्यं कायिकं तप ईदृशम् ॥२॥

मर्मास्पृश्य प्रियं वाक्यमनुद्वेगं हितं ऋतम् ।

अधीतिर्वेदशास्त्राणां वायिकं तप ईदृशम् ॥३॥

अन्तःप्रसादः शान्तत्वं मौनमिन्द्रियनिग्रहः ।

निर्मलाशयता नित्यं मानसं तप ईदृशम् ॥४॥

अकामतः श्रद्धया य यत्तपः सात्त्विकं य तत् ।

ऋध्यै सत्कारपूजार्थं सदम्भं राजसं तपः ॥५॥

तदस्थिरं जन्ममृती प्रयच्छति न संशयः ।

परात्मपीडकं यय्य तपस्तामसमुच्यते ॥६॥

विधिवाक्यप्रमाणार्थं सत्पात्रे देशकालतः ।

श्रद्धया दीयमानं यद्दानं तत्सात्त्विकं मतम् ॥७॥

उपकारं इलं वापि काङ्क्षद्विहीयते नरैः ।

क्लेशतो दीयमानं वा लकृत्या राजसमुच्यते ॥८॥

अकालदेशतोऽपात्रेऽवज्ञया दीयते तु यत् ।

असत्काराय यद्वत्तं तद्दानं तामसं स्मृतम् ॥९॥

ज्ञानं य त्रिविधं राजन् शृणुष्व स्थिरयेतसा ।

त्रिधा कर्म य कर्तारं ब्रवीमि ते प्रसंगतः ॥१०॥

नानाविधेषु भूतेषु मामेकं वीक्षते तु यः ।

नाशवत्सु य नित्यं मां तज्ज्ञानं सात्त्विकं नृप ॥११॥

तेषु वेत्ति पृथग्भूतं विविधं भावमाश्रितः ।

मामव्ययं य तज्ज्ञानं राजसं परिकीर्तितम् ॥१२॥

हेतुहीनमसत्यं य देहात्मविषयं य यत् ।
असदल्पार्थविषयं तामसं ज्ञानमुच्यते ॥१३ ॥
भेदतस्त्रिविधं कर्म विद्धि राजन्मयेरितम् ।
कामनाद्वेषदम्भैर्यद्रहितं नित्यकर्म यत् ॥१४ ॥
कृतं विना इलेच्छां यत्कर्म सात्त्विकमुच्यते ।
यद्बहुक्लेशतः कर्म कृतं यय्य इलेच्छया ॥१५ ॥
क्रियमाणं नृभिर्दम्भात्कर्म राजसमुच्यते ।
अनपेक्ष्य स्वशक्तिं यदर्थक्षयकरं य यत् ॥१६ ॥
अज्ञानात्क्रियमाणं यत्कर्म तामसमीरितम् ।
कर्तारं त्रिविधं विद्धि कथ्यमानं मया नृप ॥१७ ॥
घैर्योत्साही समोऽसिद्धौ सिद्धौ याविक्रियस्तु यः ।
अहंकारविमुक्तो यः स कर्ता सात्त्विको नृप ॥१८ ॥
कुर्वन्हर्षं य शोकं य हिंसां इलस्पृहां य यः ।
अशुचिर्लुब्धको यश्च राजसोऽसौ निगद्यते ॥१९ ॥
प्रमादाज्ञानसहितः परोच्छेदपरः शठः ।
अलसस्तर्कवान्यस्तु कर्तासौ तामसो मतः ॥२० ॥
सुभं य त्रिविधं राजन्ः सुभं य कृतमतः शृणु ।
सात्त्विकं राजसं चैव तामसं य मयोच्यते ॥२१ ॥
विषवद्भासते पूर्वं दुःखस्यान्तकरं य यत् ।
ध्वजमानं तथाऽऽवृत्त्या यदन्तेऽमृतवद्भवेत् ॥२२ ॥
प्रसादात्स्वस्य बुद्धेर्यत्सात्त्विकं सुभमीरितम् ।
विषयाणां तु यो भोगो भासतेऽमृतवत्पुरा ॥२३ ॥
हालाहलमिवान्ते यद्राजसं सुभमीरितम् ।
तन्निप्रमादसंभूतमालस्यप्रभवं य यत् ॥२४ ॥
सर्वदा मोहकं स्वस्य सुभं तामसमीदृशम् ।
न तदस्ति यदेतैर्यन्मुक्तं स्यात्त्रिविधैर्गुणैः ॥२५ ॥
राजन्ब्रह्मापि त्रिविधमोतत्सदिति भेदतः ।
त्रिलोकेषु त्रिधा भूतमपिलं भूप वर्तते ॥२६ ॥
ब्रह्मक्षत्रियविदृश्राः स्वभावाद्भिन्नकर्मिणः ।
तानि तेषां तु कर्माणि संक्षेपात्तेऽधुना वदे ॥२७ ॥

अन्तर्बाह्येन्द्रियाणां य वश्यत्वमार्जवं क्षमा ।
नानातपांसि शौचं य द्विविधं ज्ञानमात्मनः ॥२८ ॥
वेदशास्त्रपुराणानां स्मृतीनां ज्ञानमेव य ।
अनुष्ठानं तदर्थानां कर्म ब्राह्ममुदाहृतम् ॥२९ ॥
दार्ढ्यं शौर्यं य दक्ष्यं य युद्धे पृष्ठाप्रदर्शनम् ।
शरस्यपालनं दानं धृतिस्तेजः स्वभावजम् ॥३० ॥
प्रभुता मन औनत्यं सुनीतिर्लोकपालनम् ।
पञ्चकर्माधिकारित्वं क्षात्रं कर्म समीरितम् ॥३१ ॥
नानावस्तुकयो भूमेः कर्षणं रक्षणं गवाम् ।
त्रिधा कर्माधिकारित्वं वैश्यकर्म समीरितम् ॥३२ ॥
दानं द्विजानां शुश्रूषा सर्वदा शिवसेवनम् ।
अेतादृशं नरव्याघ्र कर्म शौद्रमुदीरितम् ॥३३ ॥
स्वस्वकर्मरता अेते मय्यर्घ्याभिलकारिणः ।
मत्प्रसादात्स्थिरं स्थानं यान्ति ते परमं नृप ॥ ३४ ॥
धृति ते कथितो राजन्प्रसादाद्योगौत्तमः ।
सांगोपांगः सविस्तारोऽनादिसिद्धो मया प्रिय ॥ ३५ ॥
युद्धं यो गं मयाभ्यातं नाभ्यातं कस्यचिन्नृप ।
गोपयैनं ततः सिद्धिं परां यास्यस्यनुत्तमाम् ॥३६ ॥
व्यास उवाच -
धृति तस्य वयः श्रुत्वा प्रसन्नस्य महात्मनः ।
गणेशस्य वरेष्यः स यकार य यथोदितम् ॥३७ ॥
त्यक्त्वा राज्यं कुटुम्भं य कान्तारं प्रययौ रयात् ।
उपदिष्टं यथा योगमास्थाय मुक्तिमाप्नवान् ॥३८ ॥
धमं गोप्यतमं योगं शृणोति श्रद्धया तु यः ।
सोऽपि कैवल्यमाप्नोति यथा योगी तथैव सः ॥३९ ॥
य धमं श्रावयेद्योगं कृत्वा स्वार्थं सुबुद्धिमान् ।
यथा योगी तथा सोऽपि परं निर्वाणमुच्छति ॥४० ॥
यो गीतां सम्यगभ्यस्य ज्ञात्वा यार्थं गुरोर्मुभात् ।
कृत्वा पूजं गणेशस्य प्रत्यहं पठते तु यः ॥४१ ॥
अेककालं द्विकालं वा त्रिकालं वापि यः पठेत् ।

ब्रह्मीभूतस्य तस्यापि दर्शनान्मुच्यते नरः ॥४२॥
 न यज्ञैर्न व्रतैर्दानैर्नाग्निहोत्रैर्महाधनैः ।
 न वेदैः सम्यगभ्यस्तैः सहाङ्गैः ॥४३॥
 पुराणश्रवणैर्नैव न शास्त्रैः साधुयिज्जितैः ।
 प्राप्यते ब्रह्म परममनया प्राप्यते नरैः ॥४४॥
 ब्रह्मघ्नो मद्यपः स्तेयी गुरुतल्पगमोऽपि यः ।
 यतुर्णां यस्तु संसर्गा महापातककारिणाम् ॥४५॥
 स्त्रीहिंसागोवधादीनां कर्तारो ये य पापिनः ।
 ते सर्वे प्रतिमुच्यन्ते गीतामेतां पठन्ति चेत् ॥४६॥
 यः पठेत्प्रयतो नित्यं स गणेशो न संशयः ।
 यतुर्थ्यां यः पठेद्भक्त्या सोऽपि मोक्षाय कल्पते ॥४७॥
 तत्तत्क्षेत्रं समासाद्य स्नात्वाभ्यर्च्य गजाननम् ।
 सकृद्गीतां पठन्भक्त्या ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥४८॥
 भाद्रे मासे सिते पक्षे यतुर्थ्यां भक्तिमान्नरः ।
 कृत्वा महीमयीं मूर्तिं गणेशस्य यतुर्भुजाम् ॥४९॥
 सवाहनां सायुधां य समभ्यर्च्य यथाविधि ।
 यः पठेत्सप्तकृत्वस्तु गीतामेतां प्रयत्नतः ॥५०॥
 ददाति तस्य सन्तुष्टो गणेशो भोगमुत्तमम् ।
 पुत्रान्पौत्रान्धनं धान्यं पशुरन्नादिसम्पदः ॥५१॥
 विद्यार्थिनो भवेद्विद्या सुभार्थी सुभमाप्नुयात् ।
 कामानन्याँल्लभेत्कामी मुक्तिमन्ते प्रयान्ति ते ॥५२॥
 इति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु
 योगामृतार्थशास्त्रे
 श्रीगणेशपुराणे उत्तरभाष्ये गजाननवरेष्यसंवादे
 त्रिविधवस्तुविवेकनिर्णयं नाम अष्टादशोऽध्यायः ॥
 ॥ इति गणेश गीता समाप्ता ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

.. shrIGanesha Gita ..

.. shrIGanesha Gita ..
was typeset on August 2, 2016

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

